

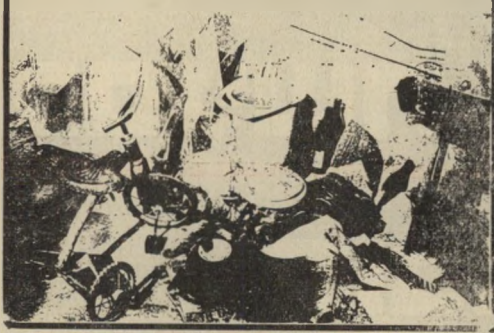
פי הבאר

מזכרת מרמה את העם!

ועשיו, לתפושתו המוצלחת של פי הבאר. השער הקדמי המכריז כי "המזכרות מרמה את העם", מפרסם את תמונתו של איש מזכירות הקיבוץ. כשהוא

מהבכת החצר חוגגת בכל פינות המשק

השער האחורי

החצר המתרחשת בכל פינות המשק, יש גם כסווי בגליון עצמו: כתבה מצולמת על ההונחה והליכוד בפניות שונות של הקיבוץ.

מתקייף של פי הבאר נמצאנו למדים כי השנה עמד פורים בקיבוץ בארי בסימן הפשע המאורגן, שנבחר כנר שא מרכזי לתחפושות; במדור תמרורים של העלון המ חושפ פורסם כי רכז התרבות נבחר לאקונומיה, רכז הע- בודה לריכוז התרבות. הגבור הליכו העבודה ולגזכרות נבחר האקונום; ואילו במדור הרכילות המקומי התפרסם הסיפור הבא:

"חלתנת הרמים: מי שלא נכח השבוע בחתונה הגדולה ביותר בנגב המערבי - לא נכח בחתונה בנגב המערבי מימיו. המדובר כמובן בזכריה (זומבה) שריה שנשא השבוע, במזל טוב את מי שהיתה, "מלכת הביצים" 1928 הגברת לול מוגרה.

מי שכן נכח באותה חתונה, סיפר שהכלה הופיעה בלבן כשבמרכז השמלה כתם צהום חלמוני ועל ראשה כרובלת ענק מעשי ידי ספר הצמרת - הכלה הופיעה ללא ביצים. החתן לעומת זאת היה לבוש מכנס קורדווי צהובים וכובע סקסט חום. עוד מספרים שכמויות כאלה של ביצים ביחד לא ראו כבר מזמן בחתונות בנגב.

ברייחה פרטית מקומית אחרת, המונבת לחברי קיבוץ בארי בלבד: תחת הכותרת בלי דיין - לא הולך, סיפר העתון: "מי שלא היה שותף לשמחה הכללית סביב שר- בטחון מסויים בארץ, היה דווקא נגר מסויים לא פחות באיורו הנגב. ששני השבוע בסאתוס האופייני לו: "כלום טובים כדי משה ועתיקותיו על עתיקות בארי, היא חירבת אל משרפה המתקופה הביזנטית הקדומה?" מה שלא ידעו רבים הוא שהנגר המדובר בו הוא הארכיאולוג של הקיבוץ... שחפירותיו עד עתה הולו חרס בלבד.

איך ספק, תחפושת מוצלחת לכל הדיעות. היא גרמה לנו קורת-רוח רבה, אפילו בריחוק מה מפורים.

נהגות חשבונות

1. כיווננו סיום 17.12.71 תחסיס, כי
2. כיווננו סיום 17.12.71 תחסיס, כי
3. כיווננו סיום 17.12.71 תחסיס, כי

מכתבים

כד הכרזת כלל על המ
לפנינו המהפכה המהפכית
המדינה המהפכית המהפכית

פורים חלף ולא כל יום פורים. למרות זאת אני מרגיש חובה לחזור להגה של אסתר המלכה כדי לספר על תח- פושת פורים מיוחדת במינה, שהובאה לידיעתנו באיחור מה. מסתבר כי לא רק אנשים מתחפשים בפורים. בפורים האחרון התחפש בקיבוץ בארי בשבועות רצופות-עונה גם עלון המשק. המופיע במרוצת השנה בשם פי הבאר. גליון מס. 10 של פי הבאר השנה התחפש העולם הזה. העריכה הגראפית שלו, מדורית, סגנון הכתיבה - כולם נעשו תוך חיקוי משעשע ועליו של תבנית ומתכונת העולם הזה. כשעורכי הבטאון הקיבוצי מסבירים את תח- פושתם בנו הלשון: "למרגלות תג הפורים העומד בשער (הקדמי והאחורי) נטלנו בעצמנו את הזכות להתחפש בדמות שבועות מסויים אחד. למרות זאת זהו פי הבאר של ממש, ותוכלו למצוא בו את כל הכתבות והמדורים הרגילים המוכרים לכולנו".

כשעצמה אין התחפשות מקורית כל כך. זכות היוצ- רים על העיון הראשוני מגיעה לאלוף פיקוד המרכז, האלוף הרבעם ("גנדי") זאבי. בימים שגנדי היה עוד בדרגת סגן-אלוף, ושירת במטה הכללי, התפרסמו לשבח בשני פורים של אגף המטה הכללי במטכ"ל, אליהם היו מוזמנים כל הקצינים הבכירים של צה"ל ונשותיהם, שלא היו מתביישים להתחרות זה בזה ברעיונות נועזים לתח- פושות. לרגל כל גושפ פורים כזה היה גנדי מוציא לאור גליון מיוחד של האג"ם הזה, בסאון פנימי של אגף המטה הכללי, שנעשה במתכונת העולם הזה תוך חיקוי פורימי מבדח לסגנונו ולעיוניו של העולם הזה.

מאז הפך הדבר למעין אופנה. כתביעת ובטאונים מקו- מיים שונים, חזורים ומתחפשים העולם הזה. במרוצת השנים היו נסיגות של גורמים שונים להתחפש העולם הזה גם בשאר ימות השנה, אלא שתחפושת בלתי פורימית מתגלה במהירות רבה.

העובדה שמכל העתונים הקבועים המופיעים בישראל, יכול רק העולם הזה לשמש כאובייקט לחיקוי ולתחפושת של כתביעת אחר, היא מחמיאה כשעצמה. היא מוכיחה כי גם היום יש אופי ייחודי לא רק לתוכנו אלא גם לצורתו של העולם הזה.

הנדין:

רפואה ורפואה...
הנדין...
הנדין...

לאו נגינ?

הנדין...
הנדין...

מפצת מנהלת חשבונות

מהבכת החצר

החצר המתרחשת בכל פינות המשק...
החצר המתרחשת בכל פינות המשק...

רחל מדחלת על כל העולם

בלי דיין - לא הולך...
בלי דיין - לא הולך...

מאת א. דבורה

הרצת במקום אכנרי...
הרצת במקום אכנרי...